

Marcz 31. 1857.

K 513/

640.

Most Majusban lesz hét éve, sőt később
zom, nyolcz éve, hogy Kegyedet elő-
ször láttam, s örömmel emlékezem,
hogy ha bár nem társos, de szel-
gálatos tetteim. Akkor még csak
I. J. Erdődyt ismerem, - később egye-
bét is, - ket nap óta gyönyörű
olvasom apróbb költeményeit.
Kivált kedvellem objectív költe-
ményeit, itt oly magasra áll,
mint Petőfynek a subjectív költe-
ményekben... De nem dicsegni
akarok, sem itélesez mondani,
hazem üdvözölni, bízani, és
megköszönni mi előt a nem-
zet hármüztelenei^{is} d. Nemde
ezt is fátalsága jussalmai közé
hámitja? Egy szép költemény
egy vigasztalás a honból, egy

titk
—1.

egy ritkos level, cím nélkül érke-
zik, de hozzáért. 2.

24 éves koromig aethetica'val & effe-
livel foglalkoztam: ~~az~~ ^a közelebbi? érte-
ségi pályára küldetett; a nemzeti írt-
sola visszatért, hol mint ifjú mun-
ka-közlő, & néha, bonyolult és kegyes
stílusban ha nem költők, de verse-
ket írtok. Ime egy pár belőle. „A
gróf vada'lat = és szünet napmon-
=

Vegye mint egy szünet
emlékezt.

szünet a hazatevésben.

Lx-B.

egy ritkos levél, cím nélkül belé-
ve, de kezdője jót.

24 ducá koromig, aestheticalval & effe-
livel foglalkoztam; ~~az~~ közlekedé-
sre palpatra hírdetve, a kereset-
sola ismertetve, az mind egyéni munka
kalkuláció, s néha, bizonyos és káros
demonstrációkhoz, és néha, és néha
kecsék. Így egyet beléve, s
nagy vada hat - és beléve, naponta.

Vegye mind egy hámszoros
emlényet.

szóma a hárszoros

De D. 12